

E10/2018

Stillet af Henrik Brodersen (DF)
Til de nordiske regeringer

Til de nordiske regeringer

**Skriftligt spørgsmål
om nordisk samarbejde om udveksling af oplysninger om udviste og
uønskede personer**

I 2014 blev brødrene Django og Stefano fra den i Danmark berygtede Levakovic-gangsterfamilie udvist fra Danmark for bestandigt til deres hjemland, Kroatien, efter at være blevet dømt skyldige i et groft hjemmerøveri mod en 77-årig mand. Brødrene er del af den dybt kriminelle Levakovic-klan, hvoraf flere familiemedlemmer har utallige domme for lovovertrædelser af mindre og større karakter, herunder også grov kriminalitet. Derfor er flere af familiemedlemmerne udvist af Danmark for bestandigt, og er mildest talt uønskede i det danske samfund, som de aldrig har bidraget andet til end problemer og kriminalitet.

Det viser sig dog at udvisningerne ikke får dem til at blive væk. Den 14. februar 2017 bliver Django Levakovic anholdt af Københavns Politi for butikstyveri i en tøjforretning i København. I domsudskriften og i retten kom det frem, at Django efter udvisningen til Kroatien har bosat sig i Malmø, Sverige, hvor han efter eget udsagn har en kæreste og er påbegyndt en uddannelse. I retten forklarede Django ligeledes at han var taget til Danmark for at besøge sin syge mor. Under "sygebesøget" til sin mor kunne serieforbryderen ikke lade være med at begå ny kriminalitet, og endte med at blive fængslet endnu en gang. Han har tidligere fået over 12 års fængsel efter en række domme for blandt andet indbrud, tyveri, grov vold og vold mod tjenestemand. Der er altså ingen tvivl om, at der er tale om en groft kriminel serieforbryder, som er en stor belastning for samfundet.

Der kan altså ikke herske nogen tvivl om, at er sådan en kriminel serieforbryder udvist af og altså uønsket i Danmark, så vil han næppe nogensinde bidrage med noget positivt til det svenske samfund eller nogle andre nordiske velfærdssamfund.

Kan en person med så blakket et ry og så lang en kriminalitetshistorie frit bosætte sig fx i Malmø og leje en svenskregistreret bil, så har han også nærmest frit at rejse ind til Danmark igen for at begå ny kriminalitet, ligesom det er muligt at bosætte sig i grænselandet mellem fx Sverige, Norge og Finland og frit rejse ind i det land, personen er udvist af.

Dette er blot et enkelt eksempel, men illustrerer ganske godt problematikken. Problematikken er nemlig at det er muligt for udviste personer i et nordisk land at bosætte sig på den anden side af grænsen i et andet nordisk land, for sidenhen frit at kunne rejse ind i det land hvorfra han er udvist, med den risiko at vedkommende begår ny kriminalitet og yderligere belaster samfundet, han eller hun er udvist fra for bestandigt.

På den baggrund stilles følgende spørgsmål:

- Foregår på nuværende tidspunkt udvekslinger af oplysninger mellem landene om udviste og uønskede personer?
- Hvordan samarbejder de nordiske regeringer for at forhindre kriminalitet på tværs af de nordiske grænser, som fx i eksemplet ovenfor?
- Hvordan stiller regeringerne sig til et eventuelt forslag om at indføre en fælles nordisk sortliste over udviste og uønskede personer, således at er en person uønsket og udvist for bestandigt fra ét nordisk land, kan vedkommende ikke frit bosætte sig i et andet nordisk land?
- Hvordan stiller de nordiske regeringer sig ift. at rejse et fælles nordisk krav overfor EU, om at få indført muligheder for at hindre personer af denne farlige karakter i at rejse ind i noget af de nordiske lande, hvor EU-retten er til hinders for det.

København den 15. maj 2018

Henrik Brodersen (DF)